

[Brøndsted.]

grad er vigtigt at opfylde formålsparagrafen i loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Det er også meget vigtigt, at dette arbejde bliver udført af et system, der, som der står i § 1, er neutralt og skal betjene såvel arbejdssøgere som arbejdsgivere, ligesom det er alle erhverv og alle stillingsgrupper, der skal tilgodeses i det arbejde, der udføres.

Jeg mener også, at det er meget vigtigt, at vi inden for dette arbejdsfelt har tilsyn med arbejdsløshedsforsikringen, at vi har erhvervsvejledningen, som den foregår ifølge lov nr. 117 af 3. maj 1961, at vi har godkendelsen af lærekontrakter, at vi har samarbejde med revalideringscentre — jeg tror, det er en meget væsentlig ting — og endelig at vi har uddannelse af specialarbejdere, efteruddannelse og hvad der i øvrigt foregår inden for det vældig store arbejde med uddannelse og omskoling. Jeg tror, vi skal se i øjnene, at dette arbejde hænger naturligt sammen med anvisningen.

Jeg tror, at selve dette, at man kommer for at få anvist arbejde, mange gange kan være anledning til, at man bliver gjort opmærksom på, at problemerne måske kan løses ved, at man i stedet for får tilbud om nyuddannelse, omskoling, hvorved problemerne kan løses på en bedre måde. Derfor er det rigtigt, at man har ladet dette være en helhed, at man har prøvet på at lade det være en service for den, der er i en speciel arbejdssituation, at det ikke kun er noget, der gælder for den, der er i en arbejdsløshedssituation. Det giver kontakter, og jeg tror, det mange steder virkelig fungerer som en kontakt, som et serviceorgan. Jeg mener altså, at med den stigende sikkerhed og tryghed, der er etableret i systemet, er der mulighed for at bygge videre.

Det næste, der må komme ind i billedet, er spørgsmålet om, hvorvidt administrationen er rigtig. Som det blev sagt af hr. Erling Dinesen, har man hele vejen igennem stadig ændret ved den opbygning, man har haft af

kontorerne, og mig bekendt er man netop i øjeblikket i gang med en yderligere ændring, hvorigennem man skulle få en mere effektiv administration, sådan at det blev bedre for alle parter.

Endelig er der vel også grund til at se på, om arbejdsmarkedsnævnene fungerer tilfredsstillende. De er sammensat af 5 repræsentanter for arbejdstagere og 5 for arbejdsgivere og 5 fra amtet. Det er mit indtryk, at mange steder er disse arbejdsmarkedsnævn ikke særlig aktive og fungerer ikke allerbedst. Jeg tror, det ville være ønskeligt, at man virkelig brugte dette organ eller måske fik ændret dette organ, sådan at det blev et mere aktivt organ, der var med til ikke alene at godkende og rapportere men også at se på, hvordan arbejdet forløber, og virkelig kritisk rette de ting, som kan rettes langs ad vejen.

Jeg tror stadig væk, at vi har mulighed for at lære noget ved bl. a. at se på, hvordan man får det til at fungere i den svenske ordning, måske ikke så meget selve opbygningen, men en hel del af funktionsformerne og funktionsmåden.

Jeg vil meget stærkt støtte de forhandlinger, der skal være i udvalget. Venstre vil gå positivt ind i forhandlinger, hvor vi skal prøve på at få urimelighederne, de uheldige ting fjernet, men vi vil ikke gå ind for, at dette er noget, der skal deles eller ophøre. Vi vil prøve på igennem udvalgsarbejdet at se, om der er mulighed for større deltagelse, større aktivitet, og vi vil også være med til at se på, om arbejdsformidlingen måske kan placeres lidt anderledes. Man møder jo arbejdsanvisningen som lidt af et selvstændigt organisationsorgan uden kontakt med alle andre amtslige organer. Der var måske på flere områder grund til at undersøge, om der kunne være større harmoni imellem det arbejde, der foregår i arbejdsanvisningen, og det arbejde, der i øvrigt udføres i amterne for på den måde måske at få en større medleven og en større aktivitet.

Venstre vil ikke gå med til en ændring, en